

Abstrakt

Ostalgie je fenoménem projevujícím se ve všech oblastech lidské činnosti – v módě, kultuře, hudbě, skrze zboží dostupné na trhu nebo jednoduše v lidských vzpomínkách. Tato práce je zaměřena především na rovinu kulturní, konkrétně na hraný televizní seriál. Teoretická část je věnována kolektivní paměti a kultuře vzpomínání, dvěma aspekty, které s kulturní rovinou velmi úzce souvisí. Ostalgické vzpomínání velmi často klade důraz na hmotné statky, jako by se vzpomínající snažili zachránit něco z času, v němž už se nikdy jinak, než prostřednictvím vzpomínky neocitnou. Nabízí se tak propojit fenomén ostalgie s tzv. pamětí věcí, definovanou Janem Asmannem a podrobně rozebíranou antropologem Arjunem Appaduraiem. Pomocí předmětů z dob socialismu si lidé zachovali alespoň část svého dřívějšího života a vzpomínky do těchto předmětů uložené je možné vyvolat i po několika letech. Konkrétně bude je problematika ostalgického vzpomínání zkoumána na dvou českých a dvou německých televizních seriálech. Český příklad je reprezentován televizními seriály *Vyprávěj* a *Svět pod hlavou* z produkce České televize. Jako německý protějšek byly zvoleny snímky *Ku'damm – Tančírna na hlavní třídě* a *Deutschland 83*. Analýza seriálů je zpracována pomocí metody zakotvené teorie a je úzce napojena na v první části práce rozebíranou teorii paměti věcí. Svými závěry se v rámci této práce snažím odpovědět na otázku, jakou konkrétní podobu na sebe ostalgie v těchto čtyřech zvolených snímcích bere a jakými způsoby se liší.